

SZTANDAR BIBLIJNY

i Zwiastun Chrystusowego Królestwa

SZTANDAR BIBLIJNY — NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” — Izajasz 62:10;
Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I słyszałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Halleluja! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — Obj. 19:5.6.

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! żeś wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abys oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abys wytracił tych, co psują ziemię” — Obj. 11:17,18.

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napelnię ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — Agg. 2:7,8.

„Albowiem oto Ja tworzę niebios nowa, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — Izaj. 65:17.

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — 2 Piotra 3:13.

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — Obj. 11:15.

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

MIESIĘCZNIK. Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA. Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Maz.

ZWIASTOWANIE WIELKIEJ RADOŚCI

„I rzekł do nich Anioł: Nie bójcie się; bo oto zwiastuje wam radość wielką, która będzie wszystkim ludowi... Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, w ludziach dobre upodobanie” (Łuk. 2:10,14)

Ponad dziewiętnaście stuleci minęło odkąd Jezus, największy Prorok Izraela, zaczął szerzyć swoje posłannictwo pojednania z Bogiem. W czasie narodzin Jezusa anielscy goście, zapowiadający Jego przyjście, oświadczyli, że narodzenie Jezusa znaczy „zwiastowanie wielkiej radości, która będzie wszystkim ludowi” i będzie oznaczać „na ziemi pokój, w ludziach dobre upodobanie” (Łuk. 2:10-14). A jednak po upływie dziewiętnastu stuleci te proroctwa wciąż pozostają nie wypełnione. Widzimy, że świat jest obecnie w bardziej wojowniczym stanie niż kiedykolwiek wcześniej.

Ostatnie wypowiedzi emerytowanego amerykańskiego generała, mającego cztery gwiazdki, Lee Butlera, dotyczące przerażenia powodowanego narzucaniem światu broni nuklearnej, zajęły wiele miejsca w środkach masowego przekazu. Generał Butler, jako były główny dowódca strategicznego oddziału lotnictwa w Omaha, odpowiadał za namierzenie około 12 000 obiektów w byłym Związku Radzieckim. Jego doświadczenia w tej dziedzinie uzmysłowiły mu jak okropna jest taka broń. Generał Butler, razem z innymi przywódcami wojskowymi z całego świata, wezwał do ogólnoświatowej likwidacji sił nuklearnych.

Lecz pytamy, dlaczego narody nie rozwiążą swoich armii, flot, sił powietrznych i nie zniszczą całego potencjału nuklearnego? Czy one nie mogłyby zrobić lepszego użytku z ogromnych kosztów i energii zaangażowanych w utrzymanie tych sił? Oszacowano, że same Stany Zjednoczone wydały 4 biliony dolarów (to jest 4 miliony milionów [4 000 000 000 000]), a dodanie do tego kwot wydanych przez inne potęgi nuklearne — Związek Radziecki, Chiny, Francję i Wielką Brytanię — powiększyłoby tę sumę do niewiarygodnych wartości.

Dlaczego te ogromne sumy nie zostały wydane na złagodzenie głodu, ubóstwa i chorób na świecie, na zagospodarowanie pustyń, aby zakwitły niczym róża? Odpowiedź brzmi — grzech. Grzech zniszczył pierwotne Boskie podobieństwo miłości w sercu człowieka, a zamiast tego wszczepił przeciwne usposobienie samolubstwa. Grzech i samolubstwo przesiąknęły naszą rasę przez dziedziczenie, jak czytamy: „Oto w nieprawości poczęty jestem, a w grzechu poczęła mię matka moja” (Ps. 51:7). Jest to prawdą w stosunku do całej ludzkiej rodziny.

Chociaż rozdawane są wielkie sumy pieniędzy — na przykład na pomoc zagraniczną — i wiele osób hojnie udziela pieniędzy na cele dobroczynne, jest także prawdą, że często upiększamy fakty, traktując sprawy zbyt powierzchownie.

wnie. Bogate, rozwinięte kraje często sobie przypisują zasługę w rozwijaniu pomocy krajom zamorskim, gdy w tym samym czasie ich koncerny zbrojeniowe gromadzą miliardy dolarów pochodzące ze sprzedaży niszczycielskiej broni. Poszczególne jednostki ten wielki nadmiar bogactw wydają na zaspokojenie swoich pragnień — towary konsumpcyjne, rozrywkę, jak również na niedozwolone rzeczy, takie jak narkotyki czy pornografia.

Przez znaczną część tego wieku świat wykrzykuje „Pokój, pokój”, lecz jest oczywiste, że nie ma pokoju (Jer. 6:13,14). W wielu krajach obserwuje się raczej rosnące przygotowania do wojny. Dlaczego? Ponieważ pomimo tego *blasku* cywilizacji, świat dobrze zna swe własne samolubstwo, zachłanność i żądzę władzy i przekonuje się, że innymi, podobnie, kieruje samolubstwo i chciwość. Stąd, pomimo uroczystych zapewnień o przyjaźni, wiele rządów świata nie ufa i nie wierzy sobie wzajemnie.

Pismo Święte obrazowo opisuje nasze obecne warunki. W prorocत्वie Joela 3:9-12 jest podany słowny opis tego, co obecnie ma miejsce (w nawiasach podajemy nasze komentarze):

„Obwołajcie to między narodami, ogłoście [obwołajcie lub uświęćcie — w przekł. *Rotherhama*] wojnę, pobudźcie mocarzy, niech przyciągną a dadzą się najać wszyscy mężowie waleczni.

Przekujcie lemiesz wasze na miecze, a kosa wasze na oszczepy; kto słaby [narody], niech rzecze: Mocnym ja.

Zgromadźcie się, a zbierzcie się wszystkie narody okoliczne [narody w ogólności], zbierzcie się; spraw to, o Panie! że tam zstąpią mocarze twoi.

Niech się ocucą i przyciągną te narody na dolinę Jozafat [‘Jehowa sądził’]; bo tam siedzieć będę, abym sądził wszystkie narody okoliczne” (Joel 3:9-12).

„Dolina Jozafata” jest ilustracją nadchodzącej wielkiej walki, wraz z którą zakończy się panowanie księcia ciemności i która przygotowuje drogę Mesjaszowemu Królestwu. Czas wielkiego ucisku, który spadł najpierw na chrześcijaństwo — na narody, które uważały się za ulubieńców niebios — w postaci pierwszej wojny światowej i który nabrał szybkości podczas drugiej wojny światowej, zmierzając do powszechnego załamania się praworządności i moralności, ma dokonać zniszczenia roszy fałszywej cywilizacji, która udaje chrześcijaństwo. Dziękujemy Bogu za zapewnienie w *Jego-- Słowie, że ten okres ma być ukrócony.*

„SKRÓCENIE” UCISKU”

Pismo Święte oznajmia, że gdyby dni tego ucisku nie zostały skrócone, nie byłoby zbawione żadne ciało. Czy to oznacza pewną ograniczoną formę wojny nuklearnej, tego nie wiemy. Lecz ze

względu na *wybranych*, mocą ustanawianego Królestwa Wybrańców Bożych, te dni będą skrócone (Mat. 24:22) — zostanie skrócony czas ucisku, aby całkowite zniszczenie nie osiągnęło rodzaju ludzkiego.

Wtedy nadejdzie panowanie Księcia Pokoju i, jak oświadczają prorocy, On będzie podobny do Salomona, który nie prowadził żadnych wojen, lecz Któremu kłaniać się będzie każde kolano i każdy język Jemu przysięgać (Izaj. 9:6,7; Łuk. 11:31). Chrystusowe Królestwo sprawiedliwości będzie Królestwem Pokoju, wzniesionym na gruzach pozostawionych przez skutki tego czasu ucisku.

POKÓJ PRZECIW MIECZOWI

Lecz, czy Pismo Święte zaprzecza sobie? Co miał na myśli wielki Nauczyciel, gdy oświadczył „Nie mniemajcie, że przyszedłem dawać pokój na ziemię; nie przyszedłem dawać pokoju, ale miecz”? (Mat. 10:34). Och! On proroczo odniósł się do *skutku*, jaki Jego łaskawe posłannictwo miłości i życzliwości wywoła w *świecie będącym pod panowaniem grzechu*. Ów Nauczyciel dobrze wiedział, że szatan, książę ciemności, będzie się sprzeciwiał nie tylko Jemu, lecz także Jego naśladowcom. On przepowiedział, że każdy, kto będzie żył pobożnie, będzie cierpiał prześladowanie (Mat. 24:9,10; 2 Tym. 3:12) — i tak się dzieje. Dziewiętnaście wieków dowiodło tego! Jezus posłał swoich naśladowców, tak jak On bezbronnych, aby byli czynicielami pokoju, pomocnikami w dążeniu do pokoju ze wszystkimi i do świętobliwości bez której nikt nie ogląda Pana (Żyd. 12:14). On udzielił też rady swoim naśladowcom, mówiąc że „wszyscy, którzy miecz biorą, od miecza poginą” (Mat. 26:52).

SKUTKI PRZECIWNE POSŁANNICTWU

Lecz posłannictwo pokoju i radości oraz dobre wieści o przysłym Królestwie — Królestwie, które ma błogosławić cały świat i wypełnić anielskie prorocत्वo — to wszystko, jak na ironię, zdaje się pobudzać do gniewu świat, nie tylko niewierzących, bezbożnych, lecz, przykro o tym mówić, także wielu wyznaniowych chrześcijan, którzy chcą realizować własne koncepcje, plany i teorie — z których wiele jest przeciwnych posłannictwu Ewangelii. Ciemność, bardziej lub mniej zmieszana z samolubstwem, nienawidzi światłości, Prawdy i miłości Bożej. I ponadto, ona nie przybliży się do światła, żeby nie zostały objawione jej uczynki ciemności, samolubstwa, ambicji i hipokryzji.

Mistrz wiedział jakie będą skutki Jego posłannictwa Ewangelii. Jego naśladowcy mogą żyć w zupełnym pokoju z tym światem. Przeciwnie, wszyscy, którzy są lojalni i wierni Jemu, będą oczerniani, zniesławiani, prześladowani — „ścianani”, literalnie bądź symbolicznie. Dlatego słowa

Mistrza były prorocstwem odnoszącym się do cierpień, których mogli się spodziewać wszyscy Jego naśladowcy.

Lecz ponadto, Jego słowa były prorocstwem kierowanym do *narodów*. Czym jest to, co doprowadziło nas do obecnego stopnia „cywilizowanego barbarzyństwa”? Co powoduje, na przykład, że tak wiele międzynarodowych korporacji staje się „piratami”, agresywnie starającymi się o przejęcie działalności konkurentów? Co wypaczyło umysły ludzi do takiego stopnia, że wielu, wykorzystując każdą możliwość zysku drogą nieuczciwości, uważa, iż trudno jest być uczciwym? Nie jest możliwe, aby ustawodawcy stworzyli dostatecznie dobre nowe prawa, które z wystarczającą szybkością nadążyłyby za inteligentnymi i nowatorskimi metodami podstępu, szczególnie w dobie światowego „Internetu” i różnorodnych form wymiany informacji.

OŚWIECENIE SPRZYJA NIEUCZCIWOŚCI

W sposób zastanawiający prawa, doktryny Chrystusowe, są w pewnym sensie odpowiedzialne za to wszystko. Dlaczego? Otóż *wolność*, przez którą Chrystus czyni wolnymi swoich naśladowców i światło, które dzięki Chrystusowi i Jego naśladowcom oświeca pogrążony w ciemnościach świat, kiedy *częściowo* dotrze do nieuświęconych serc i umysłów może wytworzyć mądrość, która, gdy jest niewłaściwie zastosowana, staje się *chytrością* lub *przebiegłością* — samolubnym rodzajem pomysłowości. W jakim stopniu narody chrześcijańskie porzuciły prawdy biblijne, które miały, w takim stopniu tracą swój wpływ na dobro. Obecnie dostrzegamy inne narody, niechrześcijańskie, będące niegdyś na dalszym planie, wyłaniające się jako światowe mocarstwa. Metody anglo-amerykańskiego biznesu, kiedyś błędnie uważane za przykład „chrześcijańskiej” inteligencji w dużym zakresie umożliwiły tym narodom stanie się konkurentami (kiedyś) tak zwanego chrześcijaństwa.

W naszych postępowych wyobrażeniach o finansach, działaniach wojennych, itd., stosownym pytaniem, wartym głębokiego zastanowienia się jest: Czy w tym świecie w ogóle będzie można żyć po chrześcijańsku po realizacji światowej ekspansji, której tendencje nabierają obecnie oszałamiającego tempa? Kiedy rojące się miliony Chińczyków, Hindusów, Japończyków i Indonezyjczyków staną się zupełnie fachowcami na wzór „zachodni”, przyswajając sobie „zachodnie” idee zachowań, to czy wpływ chrześcijaństwa, który jeszcze trwa, nie zostanie przytłoczony przez idee i sposób myślenia społeczeństw, które nigdy w pełni nie były schryścianizowane? Czy rzeczywiście istnieje jakaś perspektywa na wypełnienie się prorocstwa z tego wersetu — „na ziemi pokój, w ludziach dobre upodobanie”?

Gdy spoglądamy tylko na obecne światowe

Co wypaczyło umysły ludzi do takiego stopnia, że wielu, wykorzystując każdą możliwość zysku drogą nieuczciwości, uważa, iż trudno jest być uczciwym?

możliwości, to, oczywiście, nie ma żadnej nadziei na to. Jeżeli to prorocstwo kiedykolwiek ma się wypełnić, musi to nastąpić wskutek jakiejś Boskiej interwencji w ludzkie sprawy.

PRAGNIENIE WSZYSTKICH NARODÓW SIĘ SPEŁNI

Pomimo dziewiętnastu wieków zwłoki, ten werset jako prorocstwo z pewnością zostanie wypełniony przez Tego Jedynego, Którego zapowiedzieli aniołowie i Którego narodziny są tak powszechnie obchodzone podczas tzw. Świąt „Bożego Narodzenia”.

Wielki Nauczyciel, Jezus, zapytany przez Piłata, odpowiedział, że narodził się, aby być Królem — Królem Żydów, lecz On także dodał: „Królestwo moje nie jest z *tego* świata” (Jan 18:36) — tego porządku rzeczy. Jakże to jest prawdziwe! Wielu z nas doznaje złego wrażenia, że nasz Odkupiciel, jako ów Wielki Król Chwały, od wieków prowadzi *bezowocną* walkę przeciw szatanowi, grzechowi i śmierci. Lecz tutaj, z ust Wielkiego Nauczyciela dowiadujemy się, że Jego Królestwo należy do przyszłego świata — świata złożonego z wielu chwalebnych wieków, które nadejdą. Wobec tego, kto teraz rządzi tym światem?

SZATAN WŁADCĄ TEGO ŚWIATA

Mistrz odpowiada, że księciem tego świata jest szatan (Jan 12:31; 14:30; 16:11; Efez. 2:2). Szatan jest także nazwany „bogiem tego świata” (2 Kor. 4:3,4). Lecz on jest uzurpatorem. Pierwotnie panowanie nad ziemią było dane człowiekowi. Lecz szatan, zwołując rodzaj ludzki, przez przedstawienie ciemności za światło, stał się tytułarnym władcą, wykorzystując ludzkość jedynie jako swoje narzędzia. Kiedy zastanowimy się jak wiele ludzi jest nieposłusznych światłu Ewangelii, to dostrzegamy ten bezmiar imperium, w którym władzę sprawuje książę ciemności. A kiedy widzimy, jak stosunkowo niewielu jest żołnierzami Krzyża i naśladowcami Baranka, uświadamiamy sobie to, co Mistrz powiedział, że podczas długich stuleci Wieku Ewangelii Jego naśladowcami było „Maluczkie Stadko” (Łuk. 12:32).

GDZIE JEST TA NADZIEJA?

Wielu zakłopotanych i zażenowanych może zapytać, gdzie zatem jest owa nadzieja na wypełnienie się naszego wersetu, obiecującego pokój

na ziemi? Odpowiadamy, że nasz Mistrz, który oznajmił, iż *On* nie jest księciem *tego* świata, oświadczył także, że Jego Królestwo, należące do przyszłego wieku, będzie zaprowadzone z mocą i wielką chwałą, i że chociaż jego początkowe objawienie będzie w chmurach ucisku, jakiego nie widziano nigdy przedtem, niemniej jednak Jego panowanie będzie chwalebne, zwycięskie i wieczne. Parafrazując Obj. 11:17, rozumiemy, że Bóg obejmie swoją wielką moc i panowanie przez Chrystusa, a Chrystus będzie panował „póki nie położył wszystkich nieprzyjaciół pod nogi jego. A ostatni nieprzyjaciel, który będzie zniszczony, jest śmierć” (1 Kor. 15:25,26). Przed Nim zegnije się każde kolano i każdy język wyzna, że Jezus Chrystus jest Panem (Filip. 2:10,11).

EMANUEL

Zwycięstwo Emanuela („Bóg z nami”) oznacza pokonanie grzechu — *zmiżdżenie* głowy węża. Na samym początku chwalebego panowania Chrystusa szatan będzie związany, a następnie, przy jego końcu, będzie zniszczony we wtórej śmierci, razem z tymi wszystkimi, którzy ostatecznie pokochają niesprawiedliwość (Obj. 20:10; 21:8 [ogień w tych wersetach, zgodnie z charakterem całej księgi Objawienia, jest symboliczny; w celu pełnego wyjaśnienia symbolu ognia, jaki jest użyty tutaj i w innych miejscach Biblii, odsyłamy do naszej broszurki „*Piekło Biblii*”). Pełne światło i znajomość Boskiej Prawdy oraz szczodra sposobność nawrócenia zostaną udzielone wszystkim ludziom (1 Tym. 2:1-6; 4:10). Rzeczywiście, wtedy cały świat będzie ogłaszał chwałę Bożą (Jer. 31:33,34). Wówczas nie będzie już dłużej nieharmonijnych dźwięków zgodnie z tym, jak oświadcza Pismo Święte: „A śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy [grzech i śmierć] przeminęły” (Obj. 21:4).

ROZUMNOŚĆ BOSKIEGO PLANU

Wszystko, co wchodzi w zakres tego wielkiego Planu Zbawienia przedstawione w Słowie Bożym, jest rozsądne. Rozstrzygające doświadczenia wybranych członków Kościoła były konieczne w tym celu, aby jako wierni i miłosierni kapłani Boga i Chrystusa, połączeni z Nim w Jego królewskiej chwale, mogli być Boskimi narzędziami w pomaganiu ludzkości. Oni podniosą człowieka z upadłych warunków, które są wynikiem sześciu tysięcy, lub więcej, lat grzechu i wyzwolą go spod szkodliwego wpływu księcia ciemności. To zostanie dokonane podczas „tysiąca lat”, które Biblia przedstawia jako okres panowania Mesjasza (Obj. 20:1-15) — okres ani zbyt długi, ani zbyt krótki, w którym będzie dokonane wielkie dzieło zbawienia świata.

Lecz, ktoś mógłby zapytać, jeśli na rozwój Kościoła, mniejszego grona, potrzeba było dzie-

więtności stuleci, to o ile więcej czasu będzie wymagało podniesienie całego świata? Odpowiadamy, że Boskim zamiarem nie jest wyniesienie świata do stanu *duchowej* natury i chwały, lecz raczej do *ziemskich* błogosławieństw i warunków restytucji. Jedynie Kościół, z powodu większego wywyższenia, jakie zostało mu zaofiarowane, musiał zostać poddany tak ostrym próbom ofiar-niczego posłuszeństwa, nawet aż do śmierci.

Gdy księżę ciemności zostanie związany, a Słońce Sprawiedliwości wszędzie, niosąc zdrowie w swych promieniach, ciemność grzechu i smutku wkrótce pierzchnie precz. Właśnie *jedno* stulecie takiego błogosławionego wpływu na świat, zapewne dokona cudów. Któż to wie, jakie cudowne błogosławieństwa i wynalazki czekają na nas (1 Kor. 2:9)?

Potem nastąpi stopniowe budzenie wszystkich, którzy zasnęli w śmierci. Wzbudzeni wyjdą z więzienia śmierci — wyjdą, jak oświadcza Pismo Święte, aby mogli poznać prawdziwego Boga i Jego chwalebne Syna, Odkupiciela, oraz zasady sprawiedliwości *jako przeciwieństwo* zasad grzechu.

SZYBKI POSTĘP KU RESTYTUCJI

Nie możemy przypuszczać, że w tych warunkach większość ludzi będzie potrzebowała długiego czasu, aby ocenić wartość zaofiarowanych im błogosławieństw wiecznego życia i restytucji. Moment tego *podnoszenia* — wzbudzenia, podźwignięcia, odrodzenia — będzie szybki. W międzyczasie, pokolenie za pokoleniem będzie wychodzić z grobu i cieszyć się podobnymi przeżyciami. Ostatecznie, wszyscy umarli w Adamie powstaną z grobu. Bóg zapewnił to przez śmierć naszego Odkupiciela. Ponieważ nasz Pan znajdował przyjemność w czynieniu woli Ojca, został wspaniale nagrodzony wielkim wywyższeniem do Boskiego poziomu chwały, czci i nieśmiertelności.

Osiągnięcie stanu dobrej woli wśród ludzi będzie oznaczać osiągnięcie ludzkiej doskonałości. Bóg jest Miłością. I kiedy nasi pierwsi rodzice zostali stworzeni na ziemski obraz Boga, miłość musiała być dominującą cechą ich charakterów.

Samolubstwo, jakie dostrzegamy, jest w dużym stopniu spowodowane dziedzicznością, a wszystkie przyzwyczajenia życiowe są nierozzerwalnie z nim związane, ustawicznie zwiększając jego wagę i przytłaczając ludzkość. Lecz wraz z rządami nowego Króla i nowym panowaniem sprawiedliwości, nastąpi wspaniałe podniesienie i przemiana. Stopniowo, podczas tysiąca lat panowania Mesjasza nad światem, zło wynikające z samolubstwa będzie ujawniane, a w kontraście z nim zostanie ukazane piękno świętości i miłości.

BOSKIE PRAWO PONOWNIE ZAPISANE W SERCU

Restytucyjne nagrody podniosą z grzechu i samolubstwa do świętości i miłości wszystkich chętnych i posłusznych. Wtedy z miłością, która będzie prawdziwą treścią ludzkiej istoty, wszędzie wśród ludzi będzie przeważać dobra wola,

ponieważ Boskie prawo, niemalże usunięte przez panowanie grzechu, będzie ponownie wpisane w strukturę organizmu ludzkiego (Przyp. 3:3; 7:1-4; Jer. 31:33). To prawo, jak wiemy, brzmi: „Będziesz miłował Pana, Boga twego, ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej siły twojej, i ze wszystkiej myśli twojej; a bliźniego twego, jako samego siebie” (Łuk. 10:25-28).

Drodzy czytelnicy, jakże jesteśmy zadowoleni, że te rzeczy są prawdziwe, jak jesteśmy szczęśliwi, że te okropne kłamstwa, odnośnie okrucieństwa Boga i piekła wiecznych tortur, podsuwane w nieuczciwy sposób ludzkości podczas ciemnych wieków, są fałszywe. Te rzeczy naprawdę są „zwiastowaniem wielkiej radości” i mamy je opowiadać w okresie Świąt!

SB,'96,96.

„IŻ SIĘ WAM ... NARODZIŁ ZBAWICIEL”

(Żyd. 1:1-9)

„... Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkiemu ludowi: *Iż się wam dziś narodził zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym*” (Łuk. 2:10,11).

DZIENÍ tzw. „Bożego Narodzenia”, świętowany jako narodziny naszego drogiego Odkupiciela, od wielu wieków jest obchodzony 25 grudnia. I chociaż obecnie wiadomo, że ta data jest niewłaściwa, i że nasz Pan urodził się około 1 października, a ta data bardziej odpowiada czasowi zwiastowania Marii, dziewięć miesięcy przed narodzeniem naszego Pana — niemniej jednak, ponieważ Pan nie udzielił nam żadnych instrukcji w tej sprawie i skoro czynienie dobrych uczynków oraz rozmyślanie o dobrych rzeczach jest właściwe każdego dnia, nie może być niewłaściwe, w harmonii z powszechnym zwyczajem, przypominanie sobie wspólnie z innymi o narodzinach naszego drogiego Odkupiciela.

Nasz Pan Jezus był wielkim Boskim darem dla Izraela i świata, w pełni ocenionym dotychczas jedynie przez duchowego Izraelitę. Również wszystkie Boskie dary obiecane przez naszego Pana mają być przez Niego udzielone (Efez. 4:8). Biorąc to pod uwagę, wydaje się, że zwyczaj, praktykowany w całym chrześcijaństwie, uczynienia dnia tzw. Bożego Narodzenia dniem radości, podczas którego w rodzinach wymienia się między sobą upominki jako dowody miłości, a także obdarowuje się-ubogich, jest bardzo właściwy.

Główną myślą naszego wersetu jest, że Chrystus jest „Zbawicielem, danym światu — „wszystkiemu ludowi”. I chociaż zdaje się, że wszyscy rozumieją w pewnym stopniu moc i znaczenie słowa „Zbawiciel” oznaczającego Wyzwoliciele, to jednak jego zasadniczy sens i znaczenie nie są powszechnie uznane. Przypuszcza się, że nasz

Pan i Jego uczniowie posługiwali się językiem starsożytnym, powszechnym w Palestynie, i w tym języku słowo Zbawiciel, znaczy „Życiodawca”. Jak wiele mocy dodaje to znaczeniu tego pięknego wersetu! Jezus narodził się, aby stać się Życiodawcą i te radosne wieści są dla wszystkich ludzi. On może udzielić *życia* każdemu, kogo wybierze i aby go udzielić wybiera, w zgodzie z Boską wolą, tylko tych, którzy przez wiarę i posłuszeństwo przychodzą do Ojca przez Niego.

OJCIEC WIECZNOŚCI

Życiodawcą jest ojcem i z tego punktu widzenia o naszym Panu Jezusie jest przepowiedziane, że w przyszłości będzie znany jako Ojciec Wieczności — Dawca życia wiecznego — dla posłusznych z tego świata, lecz nie dla Kościoła (Izaj. 9:6; 1 Piotra 1:3). Adam, ojciec ludzkości, nie był w stanie przekazać potomstwu doskonałego i trwałego życia, gdyż z powodu grzechu podlegał wyrokowi śmierci i przekazał swemu potomstwu tylko skażony, umierający stan. Dlatego życie jest tym, czego potrzebuje cały świat — wiecznym życiem — a Bóg, posyłając Jezusa na świat, najszczerzej zaspokoił nasze potrzeby.

Jednak Bóg nie zamierza dać życia wiecznego żadnemu ze swoich stworzeń, jeśli ten dar nie będzie dla niego prawdziwym błogosławieństwem. Wiemy, że życie wieczne byłoby przekleństwem, zamiast błogosławieństwem, dla każdego, kto nie jest w zupełnej harmonii z Panem i Jego sprawiedliwymi zarządzeniami. Zgodnie z

tym mówi się nam, że wszyscy, którzy otrzymają życie, które Jezus przychodząc zapewnił ludzkości i zaofiarował wszystkim, muszą także przyjąć je zgodnie z warunkami, zastrzeżeniami i ograniczeniami Nowego Przymierza, którymi są wiara w Odkupiciela, zgodność serca i posłuszeństwo Bogu do granic możliwości. W obecnym czasie (grzech obfituje, a szatan zwodzi i zniewala) niewielu może ocenić ten wielki dar Boskiej miłości i naprawdę niewielu staje się Jego uczniami. Dlatego jest to czas, w którym Pan wybiera z całego świata niektórych odkupionych, swój szczególny lud.

Lecz niech będą Bogu dzięki za to, że obecnie możemy zrozumieć, iż plan zbawienia nie kończy się wraz z zebraniem wybranego Kościoła, lecz w pełnym sensie tego słowa, został dopiero zapoczątkowany. A świadectwo chóru anielskiego, który śpiewał w czasie narodzin naszego Zbawiciela, i anioła, który oznajmił „Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkimu ludowi”, będzie w zupełności wypełnione.

W wersetach przytoczonych powyżej (Żyd. 1:1-9) Apostoł zwraca uwagę na fakt, że nasz Pan Jezus i Jego świadectwa były dalszymi rozwinięciami wielkiego Boskiego planu, o którym Bóg „częstokroć i wieloma sposobami” mawiał w przeszłości swojemu ludowi izraelskiemu. On wskazuje, że jeśli słuchanie Pańskich posłańców zawsze było właściwe, to tym bardziej jest właściwe, słuchanie Wielkiego Posłańca Jehowy, naszego Pana Jezusa, którego Bóg „postanowił dziedzicem wszystkich rzeczy”.

JEZUS WYWYŻSZONY

Następnie Apostoł wskazuje na *podstawę* naszych nadziei zbawienia przez Chrystusa — *podstawę*, na której Boska sprawiedliwość i miłość mogą działać w stosunku do upadłej ludzkości, mianowicie, że ten Jezus, „oczyszczenie grzechów naszych przez samego siebie uczyniwszy, usiadł na prawicy majestatu na wysokościach”, o wiele wyżej niż aniołowie, zwierzchności i moce.

Kiedy Apostoł zwraca uwagę na to wielkie wywyższenie naszego Pana Jezusa i na to, że ono było nagrodą za Jego posłuszeństwo, „ucierpienie śmierci”, którą poniósł za nas, to dowodzi czterech rzeczy: (1) Że nasz Pan Jezus złożył *okup* za nasze grzechy, który był zadośćuczynieniem Boskiej sprawiedliwości. Tak więc „sinością Jego jesteśmy [możemy być] uzdrowieni (Izaj. 53:3), pomimo wyroku wiecznej śmierci, jaki ciąży nad nami z powodu przestępstwa ojca Adama. (2) Dowodem tego jest fakt zmartwychwstania naszego Pana i Jego wielkie wywyższenie ponad aniołów, aby dzielić tron Ojca i Jego naturę w chwale. (3) To wywyższenie Zbawiciela obejmuje moc — moc wprowadzenia zamierzonych błogosławionych zabezpieczeń Nowego Przymierza, które On jedynie zapieczętował swoją drogocenną krwią. Ono jeszcze musi być

skuteczne względem ludzkości. (4) Jego wejście w życie oznacza użycie mocy i wywyższenia udzielonych temu Życiodawcy przez Jehowę. Odkupiwszy świat spod wyroku śmierci, On przystąpi we właściwym czasie do ustanawiania niebiańskiego Królestwa, w ten sposób zaprowadzi wieczną sprawiedliwość jako prawo na ziemi, tzn., że „wykona sąd według sznuru, a sprawiedliwość według wagi”, usunie wszystkie miejsca ucieczki dla kłamstwa (Izaj. 28:15), zwiąże wielkiego przeciwnika, szatana, oraz otworzy oczy ślepych i uszy głuchych. Nasz Pan spowoduje, że cała ludzkość pozna wówczas miłość Bożą, przechodzącą wszelkie zrozumienie, która nie chciałaby, aby ktokolwiek zginął, lecz wszyscy mogli zwrócić się do Niego i żyć (Izaj. 11:9). Wywyższony i w pełni uprawniony Życiodawca będzie wówczas gotowy nie tylko do zapoznania całej ludzkości z warunkami Nowego Przymierza, pod którym wszyscy przez posłuszeństwo Bogu w Nim będą mogli otrzymać życie wieczne, lecz jako Wielki Prorok będzie gotowy do nauczania, a jako Wielki Kapłan będzie gotowy do udzielania pomocy w słabościach i do sprowadzenia ścieżek odkupionych na drogę sprawiedliwości.

„Alleluja! Co za Zbawca!”

„Przełoż i doskonale zbawić może tych, którzy przezeń przystępują do Boga” (Żyd. 7:25).

„Nie wstydę się za Ewangelię Chrystusową, ponieważ jest mocą Bożą ku zbawieniu każdemu wierzącemu” (Rzym. 1:16).

SB, '96,94

W *The Present Truth*, nr 660, na str. 94 jest podany program konwencji w Chicago, która odbyła się w dniach 13-15 października w 1995 r.

Według tego programu w pierwszym dniu konwencji odbyło się sympozjum pt. List do Rzymian, które ze względu na interesującą tematycznie strukturę podajemy poniżej.

LIST DO RZYMIAN

LIST DO RZYMIAN: BOSKI PLAN ZBAWIENIA CAŁEJ LUDZKOŚCI

1. Temat: Moc Boża ku zbawieniu (Rzym. 1:16,17)

Potępienie: niesprawiedliwość wszystkich ludzi (Rzym. 1:18 - 3:20)

2. Poganie (Rzym. 1:18-32)
3. Żydzi (Rzym. 2:1 - 3:8)

Usprawiedliwienie: Uniwersalny sposób na zbawienie (Rzym. 3:21 - 5:21)

4. Usprawiedliwienie przez wiarę (Rzym. 3:27 - 4:25)
5. Usprawiedliwienie przez łaskę (Rzym. 3:24; 5:1-11)
6. Usprawiedliwienie w Chrystusie (Rzym. 3:24-26; 5:12-21)

Uświęcenie: Życie przez zbawienie (Rzym. 6-8)

7. Uwolnienie od grzechu (Rzym. 6:11)
8. Uwolnienie od zakonu (Rzym. 7:4)
9. Uwolnienie od śmierci (Rzym. 8:13)

Wybór i Wolna łaska: Uniwersalny zasięg zbawienia (Rzym. 8-11)

10. Izrael (Rzym. 11:25-29)
11. Kościół (Rzym. 8:19, 27-39; 11:30-31)
12. Nie wybrani (Rzym. 8:19-22; 11:32)

Miłość: Usługa zbawienia (Rzym. 12-16)

13. Służba Bogu (Rzym. 12:1-2)
14. Służba kościołowi (Rzym. 12:3-13)
15. Służba rządóm (Rzym. 13:1-7)
16. Służba naszym bliźnim (Rzym. 12:14, 17-19; 13:7-10; 15:16)

PAMIĄTKA ŚMIERCI NASZEGO PANA

Pamiętka śmierci naszego Pana w 1998 r. przypada w czwartek, 9 kwietnia, po godz. 18.00. Obliczenie tej daty jest następujące (wszystkich obliczeń dokonano na podstawie czasu uniwersalnego, znanego również jako czas Greenwich): zrównanie wiosenne nastąpi 20 marca o godz. 19.55. Nów księżyca najbliższy wiosennego porównania dnia z nocą ukaże się 28 marca o godz. 3.14 (do tego dodajemy 2 godziny i 21 minut, aby otrzymać czas Jerolimski — 5.35). Tak więc 1 Nisan trwa od godz. 18.00 27 marca do godz. 18.00 28 marca i 14 Nisan rozpoczyna się po 13 pełnych dniach, w czwartek, 9 kwietnia o godz. 18.00 (kończąc się w piątek, 10 kwietnia o godz. 18.00). W związku z tym Pamiętka powinna być obchodzona w czwartek, 9 kwietnia po godz. 18.00. Niech Bóg błogosławi swój poświęcony lud w związku z tą uroczystością. Prosimy o przysłanie okolicznościowych sprawozdań.

Powtarzamy, iż nasze wyliczenie 1 Nisan oparte jest zawsze na nowiu księżyca najbliższego porównania dnia z nocą. Nów poprzedzający zrównanie ukaże się 26 lutego, następny natomiast 28 marca. (Daty Pamiętki zazwyczaj przypadają w granicach od 19 marca do 19 kwietnia).

PROJEKT KONWENCJI NA 1998 ROK

W I O S N A

1. Poznań 1-3 Maja

L A T O

2. Lublin 10-12 Lipca
3. Rzeszów 13-15 Lipca
4. Wrocław 17-19 Lipca
5. Bydgoszcz 20-22 Lipca

J E S I E Ń

6. Kraków 21-23 Sierpnia

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA

Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 10201244 – 22145 – 270 – 1 – 111.

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.